

Karácsonyi meglepetés

Írta: Jane McBride

(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

„Boldog családi karácsonyt! [...] Ajándékul add szíved!” (Children’s Songbook, 51).

Anna szíve összeszorult, amikor belépett a szobába és meglátta a karácsonyfát. Épp szenteste volt, amikor felrobbant a bojlerük, és az egész padló vízben úszott. Apa még mindig a vizet igyekezett feltakarítani. A fa alatt árválkodó néhány ajándék teljesen elázott.

Anna és a kisöccsei fogtak pár törölközőt és megpróbálták megszáritani az ajándékokat, de nem igazán sikerült. Minden csatakosra ázott.

Anna családja nehéz időszakra ment keresztül. Az apukájának épp nem volt munkája. Az anyukája babát várt, és sokszor érezte magát rosszul. Most pedig már a karácsonyi ajándékaik is odalettek.

Amikor aznap este Anna a lefekvéshez készülődött, hallotta, ahogy Anya és Apa a konyhában beszélget.

„Most mihez kezdünk?” – kérdezte Anya. Úgy hangzott, mintha sírna. „Nem elég, hogy milyen sok gond van a házzal, most még a gyerekeknek se lesz ajándéka.” Annának összeszorult a gyomra.

„Majd csak kitalálunk valamit!” – mondta Apa.

Anna kiment a konyhába. Anya kinyújtotta a kezét és megölelte Annát. Anya pocakját öelve Anna érezte a baba mocorgását. Elmosolyodott. „Új kisbabánk fog születni. Mindig azt mondjátok, hogy a kisbaba maga egy csoda.”

Anya visszamosolygott rá. „Így is van. Sok mindenért lehetünk hálásak.”

„Itt vagyunk egymásnak – mondta Apa, és megpuszilta Anna feje búbját. – Minden rendben lesz.”

A szobájába visszamenet Anna hallotta, hogy az öccsei sírnak. Leült Dávid ágyának szélére.

„Mindenki olyan szomorú” – mondta halkán Dávid.

„És nem fogunk ajándékot se kapni” – szigogta Robi.

„Minden rendben lesz – felelte újra Anna. – Majd meglátjátok!”

Mielőtt ágyba bújt volna, Anna letérdelt, és megkérdezte Mennyei Atyától, hogy ő maga mit tehetne a családjáért. Nem tudta, honnan lesz másik ajándékuk, mégis meleg, vigasztaló érzés járta át a szívét.

Másnap reggel korán felébredt. Felkelés előtt pár percig még gondolkodott, mielőtt felöltözött volna. Aztán eszébe jutott valami! Sietve elvégezte a házimunkáit, aztán keresett némi papírt és fonalat, pár filctollal és matricával, amelyeket még a születésnapjára kapott. Mindent bevitt a szobájába és magára csukta az ajtót.

Anna szinte kuncogott, amikor arra gondolt, mennyire meg lesz lepve a családja. Először is összehajtogatta a papírt, aztán a fonallal összeerősítette, így készített négy kis füzetet. Anya füzetére egy csillag alakú matricát választott, Apáéra egy bolygókat. Dávid füzetére egy kutyás matricát ragasztott, Robiéra pedig egy úrhajósat.

Aztán rajzolni kezdett. Anyának lerajzolta saját magát, ahogy épp sepreget. Azt is lerajzolta, ahogy Apával vacsorát főz, Dáviddal focizik, Robinak pedig olvas. Jó

pár órába beletelt, mire mindegyik füzet megtelt rajzokkal.

Azután Anna óvatosan kilopózott és a fa alá tette a füzeteket.

Mindegyik családtagja kapott egyet. „Tetszenek a rajzaid – mondta Dávid. – Szeretek focizni!”

„Ezek nemcsak rajzok – felelte Anna, huncut mosollyal a szemében. – Kuponok! A rajzokon olyan dolgok vannak, amiket megfokok tenni nektek.”

„Ez a legkedvesebb ajándék, amit csak adhatál!” – jelentette ki Anya, amikor átlapozta a kis füzetet. Anna hálás volt, amiért Mennyei Atya segített neki kigondolni, hogy karácsonyi kuponokat készítsen. Úton volt egy új kisbaba, és Mennyei Atya segítségével tényleg minden rendben lesz. ●

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Coloradóban él.

ILLUSZTRÁLTÁ: CHRIS DANGER

